

Sygn. akt I KK 155/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Piotr Mirek

w sprawie A. S.

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 maja 2022 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VII K (...)

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. co do orzeczonego
środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych
(pkt II wyroku), i w tym zakresie sprawę A. S. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VII K (...), warunkowo umorzył, na okres trzech lat próby, postępowanie karne przeciwko A. S. oskarżonemu o to, że w dniu 30 maja 2018 r. w W. na ul. A. kierował samochodem marki K. [...] o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. (pkt I tego wyroku), jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. S. środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na **okres trzech lat**, zaliczając na poczet orzeczonego środka, na podstawie art. 63 § 4 k.k., okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 maja 2018 r. do 5 grudnia 2018 r. (pkt II wyroku), oraz na mocy art. 67 § 3 k.k., orzekł od niego świadczenie pieniężne w kwocie pięciu tysięcy złotych na rzecz Funduszu P. (pkt III wyroku), jak też zasądził na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 170 złotych (k. 65-66).

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 13 grudnia 2018 r., bez postępowania odwoławczego (k. 67).

Od tego wyroku kasację na korzyść oskarżonego A. S. złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym (pkt II wyroku), **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 67 § 3 k.k., poprzez orzeczenie wobec oskarżonego A. S. - w odniesieniu do którego, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k., Sąd warunkowo umorzył, na okres próby wynoszący trzy lata, postępowanie karne w sprawie o czyn z art. 178a § 1 k.k. - na okres trzech lat środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy zgodnie z powołanym przepisem, w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania, orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów możliwe jest wyłącznie w granicach od roku do dwóch lat. Podnosząc ten zarzut Prokurator Generalny **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W świetle dyspozycji przepisu art. 67 § 3 k.k. jest bowiem oczywiste, że zaskarżone orzeczenie zapadło z rażącym naruszeniem tej normy prawa materialnego. Warunkowe umorzenie postępowania karnego następuje na okres próby i może zostać połączone z środkiem karnym zakazu prowadzenia pojazdów przewidzianym w art. 39 pkt

3 kk. Zauważyć trzeba jednak, że okres na jaki orzeka się ten środek karny w oparciu o przepis art. 67 § 3 *in fine* k.k., jest ograniczony do 2 lat, co stanowi wyjątek od zasady wyrażonej w art. 43 § 1 k.k. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2002 r., sygn. akt I KZP 33/01, LEX 50503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt III KK 481/13, LEX nr 1427472).

Tym samym, orzeczenie wobec oskarżonego A. S. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat – na podstawie art. 67 § 3 k.k., stanowi rażącą obrazę tego przepisu wobec przekroczenia ustawowej granicy okresu orzekania tego środka. Wpływ tego uchybienia jest oczywisty, albowiem w jego następstwie doszło do ustalenia okresu trwania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na czas przekraczający granicę określoną w ustawie..

Co prawda środek karny, orzeczony na mocy zaskarżonego wyroku o sygn. akt VII K (...), został już wykonany w dniu 30 maja 2021 r., w związku z upływem trzyletniego okresu na jaki go orzeczono i tym samym oskarżony A. S. nabył już uprawnienia do ubiegania się o przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdami (k.74). Nie uszło jednak uwadze Prokuratora Generalnego, że w ramach sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w W. pod sygn. akt II K (...), A. S. został oskarżony o to, że w dniu 21 stycznia 2021 r. w W. prowadził w ruchu lądowym samochód marki Skoda o nr rej. (...) mimo orzeczonego wcześniej przez Sąd Rejonowy w W. zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi od dnia 30 maja 2018 r. do dnia 30 maja 2021 r., w sprawie o sygn. akt VII K (...), tj. o występki z art. 244 k.k. Trafnie zatem zauważono w uzasadnieniu kasacji, że prawidłowe rozstrzygnięcie Sądu *meriti*, w sprawie o sygn. akt VII K (...), w sposób istotny rzutuje na pozycję faktyczną i prawną oskarżonego A. S. w postępowaniu, toczącym się we wspomnianej sprawie o sygnaturze II K (...).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 5 k.p.k. i art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.